

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין צה.

מן א מ"ו פ"טו מהל'
שנת הלכה כה סג
לחון כפ' טו"שע"ח ח"ה ס'
שנת ספיק' א:
ז ב מ"ו פ"טו מהל' שנת
הלכה י:
יח ג מ"ו פ"י מהלכות
ס"ה הלכה ה סג
עש"ה כפ' טו"שע"ח י"ד ס'
יט ד מ"ו פ"ח מהל'
מפיקין הלכה ז
טו"שע"ח י"ד ס' רעו וזכר
אלפס הלכות ס"ח קד
פ"ח:

ואי אמרת באיסקופה הנדרסת מה לי תוך ארבע אמות מה
לי חוץ ארבע אמות. משום דקאי עליה דרבה מנאי לרבה
והוא הדין דהאי פירכא נמי היא לרז יהודה דאוקיי רישא כר"ש:
א"ר אמר אביי הכא באיסקופה ברמלית עסקינן. ואתי והא
לא מפליג אביי צין כרמלית לרה"ר
לקמן (טז.) גבי לא יעמוד אדם כרמלית
וישנה כרמלית ויחזיקנה להו כרמלית
מאי ואמר אביי היא היא ואין לומו
דדוקא ככתבי הקדש שרי הכא משום
ציון אבל בשאר מיני חסוד דלקמן
(דף קג.) משמע דליכא שבות כלל
באיסקופה כרמלית גבי דחומכין
יבנת דקאמר ולא מי חוקימנא
באיסקופה כרמלית ורה"ר לפנייה
וכיון דלאגודו צידו אפילו שבות נמי
ליכא משמע דלא היא אפילו להו
שריין גבי כתבי הקדש משום דשבות
דמקדש כרמלית לא המירו ואורי"
דגבי שמיה שיק' למיגורו טפי שמא
יציא אללו וכן מחטת המזבחה לו
צננדו דאסקינן ללאת זה מצעוד יוס
שמא ילא משחשיכה דמיימית לה
שהיאל דלקמן פ"ט"ק דשבת (דף יב.):
צנהו שיק' למיגור טפי גזירה לגזירה
מהיאל דהכא ואת"י כיון (י) דפרישית
דספר דהכא לאו דוקא מאי איריא
דנקט ספר משאר מיני ולפי ההוא
לישנה דמסקינן דסמט כתבי הקדש
עיוני מעיינן זהו יתח' דספר היו
דווקא וי"ל דנקט ספר לשמעתינן
דכרשה הגג לא יגולל אללו לאפרכי
מדכרש שמעון דאתנ שתינן לך דכר
משום שבות עומד כפני כתבי הקדש:
והאמר רבא המעביר חפץ

מני מתני' ללא גזר: ר"ש היא דאמר. לא גזרו שבות ככתבי
הקדש דאי ר' יהודה הא אמר אס מסולק מן הארץ מלא חסוד
ללא נח הוא דגוללו אללו דליכא למיגור מידי ללא דמי לנפילה כלל
אלו הונח כל דהו אסוד דגורינן איגודו צידו אטו היכא דנפל
כוליה: הנוספת. לעולם איסקופה
רה"י היא אבל נדרסת דרגל הרצים
עוברת דרך לה וצמקוס דדריסת
רגלי בני אדם עומדין איכא ציון
כתבי הקדש ולהכי שרייה גוללו אללו
ללא דמיא לקורא כגג דהתם ליכא
ציון כולי האי משום הכי היכא דנח
גזר רבי יהודה אבל זהא מודה
דיקין דלאגודו צידו ושבות צעלמא
הוא לא גורינן: סוד ארבע אמות.
לקורא על האסקופה קאי ולא ידענא
היכא הוא. תוך ארבע אמות שאל
תנגלגל דהספר עד ארבע אמות
צקרקע: מה לי חוץ לארבע. הא
כולה שבות היא דלאגודו צידו ומה לי
מעביר ד' אמות ברשות הרצים מה
לי מניסן מרשות הרצים לאיסקופה
רשות היחיד (י) הא קשית לה משום
דלאגודו צידו ויש כאן משום ציון וכי
הכי דשרית לכניסן מרשות הרצים
לאיסקופה הכי נמי אית לן למישרי
להעביר ד' אמות כרה"ר: איסקופה
כרמלית. כחצה ארבעה ואין גובהה
עשרה וחמשה לה רשות הרצים ולפנים
הימנה רשות היחיד: ומיימי ליה.
מרה"ר לאיסקופה אין כאן חיוב
חטאת ואפילו אין לאגודו צידו דלא
מרתות הרצים לכרמלית מעייל הכא
דלאגודו צידו שרי ליה לכחחלה:
חייב חטאת. שמעביר ארבע אמות
כרה"ר הכא דלאגודו צידו לא שרו
ליה לכחחלה: נמי גזרו. לרבי
יהודה דגזר שבות אף ככתבי הקדש
נגזר דילמא נפל כוליה מינדו ואילו
ושקיל ליה ברשות הרצים ומיימי ליה
כרגליו בתוך הבית דרך האיסקופה ליה
וקא מעייל מרשות הרצים לרשות
היחיד: ובי סימא וכו' דרך עליו.
למעלה מראשו שקורו מרשות הרצים
והוליכו דרך למעלה מראשו והניחו
לסוף ארבע חייב כרה"ר ואין צו מקוס
מקוס פטור דגובה (י) ואין צו מקוס
רומח ארבעה אלמא כיון דלא נח
צמקוס פטור לא מהני הכא נמי לא
אלא אי"כ עמד לפוש: באיסקופה
ארוכה. שיש לה משך גדול כחצה
מרשות הרצים עד תוך הבית דאי
נמי נפיל כוליה מינדו לא אתי ליד
חיוב חטאת ולדלכה נוכח ועומד
לפוש על האיסקופה והדר מעייל

רב נסים גאון

הא מני כן עזאי היא דאמר
מילך בעמוד זמני. עיקר
דבריו בפרק יציאות
השבת. תנו רבנן המוציא
מחנות לפלטיא דרך סטיו
חייב וכן עזאי פוסק.
ואמר ר' שלמה בן עזאי
קסבר מהלך כעמוד דמי.

רבינו הגנאל (המשך)

עסקינן דהא הכי ותיב
מדבר דשבת היא ולא
אייתי לאיחוי מרשות
הרבים לרשות היחיד,
ואע"פ שהוא דרך
כרמלית אלא על ידי
גלילא. איבעית אימא
באיסקופה שאינו ארך
וסתם כתבי קדש עיוני
מעייני בהו, ועל ידי
גלילא הוא הענין. לפיכך
לא חיישנן דילמא מעייל
להו ברייה. ויחזשו
באיסקופה בהו ברשות
הרבים והחליטו מצויני,
ומעיל להו ברייה לרשות
היחיד. ודחינן כיון שלא
(א) נתחננו לעבור כדי
להניח אלא כדי לעיין,
אע"פ שמלך והכניס לא
מחייב. אי ימנו כתיב
דאמר מהלך כעמוד
דמי ואפילו (ב) עמד
(כ) [כרמלית] (והניח)
[הביא] מרשות הרבים
לכרמלית, ומכחיל עקר
והניח ברשות היחיד, דבי
האי גזנא לא מחייב.
ואקשינן ויחזשו דילמא
דריק להו מרשות הרבים
לרשות היחיד שאין שם
אע"פ דלא דהאמר ר' יוחנן
מודה בן עזאי בוורק
שחייב, ופרקינן זאת
אומרת אין מודקין כתבי
קדוש. היה קורא בראש
הגג כו'. ואוקימנא
מתני' כולה ר' יהודה
היא, והכי קנתי, במה
דבריהם אמורים בכוחל
משופע דהא נח. לפיכך
הופכו על הכתב ומניחו.
ואע"פ דלא התירו
חמסי' לכותבי ספרים,
המעיביר יריעה על פניה,
אלא אם פודס עליה
בגד. הכא משום [בדין]
כתבי הקדש התירו
הפוך הספר על פניו.
והני מיני בכוחל
משופע דנת הספר עליו

נב"י גמ"י צקרקע
הנדרסת: (ב) שם
דאדהכי וכו': (ג) רש"י
דיה מה לי וכו' דענא
היכא לא לא קשית לה
אלא משום דלאגודו
(ד) ד"ה וכי תמלא ואינו
דגובה עשרה ואין צו:
(ה) תוס' ד"ה והאמר וכו'
דהאי דרעמד וכו' ומעביר
מכאן לכאן דרך גופו ולהכי
לא מיימי אלא מורכב
דהאי דרעמד וכו' ומעביר
דבן עזאי ואיירי לקמן
בגון שמשילים ארבע על
ידי וזיקה הקס':

מוסף רש"י

והעבירו דרך עליו.
שהגביו למעלה מעשרה,
ללא שלת ביה אורי סד'
והו מקוס פטור, חייב.
כי הדר אמתה ואע"פ
דדק מקוס פטור אלו
(שבת טז.) והא לא נח.
ואמאי אסור לגולל אללו
(שבת ה.) בכוחל
משופע. נולג ממשנה
ומנר ממעלה, דנת על על
אמות שיפוע (שס).

(א) לפעמי נבמי לתא לאי
מיורא פן רכינו היה גומס כן
ועי' בגמרא פ"א בפ"ק וד"ק.
(ב) מ"י אפילו אטו מנין
דלחריכה צעומת כרמלית
והוא כרמלית וחזאי פטור
גם לכינוי אולי י"ל דהוי
צעומד וכו' ואע"פ.

מסקי ובלעד שאל יטול מצעל הבית ויתן לעני ומעני ויתן לבעל
הבית ואס נטל ונתן שלשתן פטורין וקאמר ליהו תיובתא דרבה
לדמר רבא המעביר חפץ כו' ומאי קאשיא ה"ל למימר דרבה סבר
כרבנן דבן עזאי לכך נראה לר"י לפרש דרך עליו כפי ר"ח שפירש
צ"פ"ק דשבת (י) דרך עליו היינו מימיו לשמאלו דהוה סלקא דעתן
דמעבירי מנד ימינו לשמאלו דרך גופו דהוה שחצה כמנהגת אפי"ה
חייב דחשונה כמחלכת דהא מהלכת היא וקאמר חמי שפי' דהיא
(י) עומד אדם על האיסקופה דהכא ודלקמן איירי שעומד צמקוס
אחד ואינו זו ממקומו ומעביר מכאן לכאן דרך גופו ואיירי (י) לקמן
בגון שמשילים ארבע על ידי וזיקה ולהכי לא מיימי אלא מדרבנן
גבי עומד אדם על האיסקופה כו'
מסקי ובלעד שאל יטול מצעל הבית ויתן לעני ומעני ויתן לבעל
הבית ואס נטל ונתן שלשתן פטורין וקאמר ליהו תיובתא דרבה
לדמר רבא המעביר חפץ כו' ומאי קאשיא ה"ל למימר דרבה סבר
כרבנן דבן עזאי לכך נראה לר"י לפרש דרך עליו כפי ר"ח שפירש
צ"פ"ק דשבת (י) דרך עליו היינו מימיו לשמאלו דהוה סלקא דעתן
דמעבירי מנד ימינו לשמאלו דרך גופו דהוה שחצה כמנהגת אפי"ה
חייב דחשונה כמחלכת דהא מהלכת היא וקאמר חמי שפי' דהיא
(י) עומד אדם על האיסקופה דהכא ודלקמן איירי שעומד צמקוס
אחד ואינו זו ממקומו ומעביר מכאן לכאן דרך גופו ואיירי (י) לקמן
בגון שמשילים ארבע על ידי וזיקה ולהכי לא מיימי אלא מדרבנן
גבי עומד אדם על האיסקופה כו'
מסקי ובלעד שאל יטול מצעל הבית ויתן לעני ומעני ויתן לבעל
הבית ואס נטל ונתן שלשתן פטורין וקאמר ליהו תיובתא דרבה
לדמר רבא המעביר חפץ כו' ומאי קאשיא ה"ל למימר דרבה סבר
כרבנן דבן עזאי לכך נראה לר"י לפרש דרך עליו כפי ר"ח שפירש
צ"פ"ק דשבת (י) דרך עליו היינו מימיו לשמאלו דהוה סלקא דעתן
דמעבירי מנד ימינו לשמאלו דרך גופו דהוה שחצה כמנהגת אפי"ה
חייב דחשונה כמחלכת דהא מהלכת היא וקאמר חמי שפי' דהיא
(י) עומד אדם על האיסקופה דהכא ודלקמן איירי שעומד צמקוס
אחד ואינו זו ממקומו ומעביר מכאן לכאן דרך גופו ואיירי (י) לקמן
בגון שמשילים ארבע על ידי וזיקה ולהכי לא מיימי אלא מדרבנן
גבי עומד אדם על האיסקופה כו'

אע"פ דידע לנרייתא דבן עזאי: **הכא** **א** אפשה. פ"י צקרקע
לגוללו אללו אסוד לפרוש שום בגד: **והיא** **א** נה. היה מני לאוקומא כר"ע דלית ליה (י) קלוטה כמי שהונחה דמייא אללא יתח' ליה לאוקומא אפי'
כרבנן ואע"פ דאס הוא ידו מליאה פירות לחוץ אמר בריש מסכת שבת (דף קג.) לאסוד להחזירה לא דמי להכא דהתם גורינן גופו כרה"ר ידו
כרה"ר אטו גופו וידו כרה"ר דלא איכא אסוקרא דאורייתא אי הדר מעייל לה דהרי נח אללא הכא אפי' הוה כוליה ספר התם אכתי לא נח:
נמטה